

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Търговище, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ

при участието на секретаря МИХАЕЛА ПЛ. АЛЕКСИЕВА
като разгледа докладваното от МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ Търговско дело № 20233500900071 по описа за 2023 година

Иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ за сумата 200 000 лв.

Ищецът Х. И. Х. от с.Стража, общ.Търговище, действащ чрез процесуалните си представители адв.Н. Д. от АК-Шумен и Г. С. от САК, твърди в исковата си молба, че на 30.04.2023г. на пътя между с.Разбойна и с.Стража, общ.Търговище, при управление на л.а. “Опел Зафира“, рег.№ Т 40-91 ТН водачът С. Б. Х. от с.Търновца, общ.Търговище, чиято гражданска отговорност е застрахована в ответното търговско дружество ЗД“ДаллБогг:ЖИ.т и Здраве“АД-гр.София, ЕИК:200299615, нарушила правилата за движение по чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП: “Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства; чл. 20, ал.1 ЗДвП: „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“; чл. 20, ал.2 ЗДвП: Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие; чл.25, ал.1 от ЗДвП, задължаваща водача да се убеди, че няма да създаде опасност за движението и да извърши съответната маневра при съобразяване с положението на останалите участници; чл.42, ал.1 и 2 от ЗДвП –да се убеди, че не го изпреварва друго ППС или движението пред него не е подал сигнал за промяна на посоката, при изпреварване да осигури достатъчно странично разстояние с изпреварвания и да не създава пречки за останалите участници, както и да се движи с

безопасна скорост, но водачът на лекия автомобил се е движил с несъобразена скорост и е предприел изпреварване при нарушение на описаните изисквания, предизвиквайки ПТП, в резултат на което загинал синът на ищеца С. Х. И., б.ж. на с.Странско, общ.Д.град, управлявал велосипед "Capriolo", но претърпените от него неимуществени вреди, изразяващи се в мъка, болки и страдания от неговата загуба, които същият оценява на 200 000 лв., не са възмездени до настоящия момент.Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да му заплати застрахователно обезщетение в посочения размер, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на уведомяване на застрахователя-18.05.2023г. до окончателното плащане и направените по делото разноски.

Възраженията на застрахователя по съществото на иска са за липса на предпоставките за ангажиране на имуществената му отговорност-липсата на протИ.правно поведение на застрахованото от него лице за настъпване на ПТП, виновен за което е изцяло велосипедистът, който е бил без светлоотразителна жилетка при ограничена видимост; в нарушение на правилото на чл. 81, т. 1 от ЗДвП се е движил в нарушение на нормата на чл. 20 от ЗДвП, тъй като управлявал пътно превозно средство без да го контролира непрекъснато, което е обусловило загубата на контрол върху велосипеда и настъпването на пътния инцидент, а освен това е нарушил и следните императивни норми: на чл. 79 от ЗДвП - управляваният от него велосипед не е бил технически изправен към момента на настъпване на процесното ПТП; на чл. 80, т. 2 от ЗДвП - ищецът не е управлявал велосипеда възможно най-близо до дясната граница на платното за движение; чл. 81 от ЗДвП; чл. 15, ал. 5 от ЗДвП - не се е движел по разположения от дясно на посоката му за движение пътен банкет или тротоар; чл. 79, т. 1 от ЗДвП - всеки велосипед следва да има изправни спирачки, за да може да участва в движението; чл. 79, т. 2 от ЗДвП - всеки велосипед следва да има изправен механичен или електронен звънец, за да може да участва в движението; чл. 79, т. 3 от ЗДвП - всеки велосипед следва да има устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и червен светлоотразител отзад, за да може да участва в движението; чл. 79, т. 5 от ЗДвП - всеки велосипед следва да има бели или жълти светлоотразители или светлоотразяващи елементи отстрани на колелата, за да може да участва в движението, както и е бил без предпазна каска, респ. обосноваващо и съпричиняване на резултата, с оспорване размера на претендираното обезщетение, поради прекомерност.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Съгласно приложенияте по делото писмени доказателства-копия от констативен протокол за ПТП с пострадали лица №146/30.04.2023г. на РУ на МВР-Търговище; препис от протокол за оглед на ПТП с фотоалбум от 30.04.2023г. на РУ-Търговище, препис от акт за смърт №0267/09.05.2023г.,

изд. от Община Търговище, удостоверение за наследници №31/26.05.2023г., изд. от с.Странско, общ.Д.град,12бр. удостоверения за настоящ адрес и родствени връзки; извънсъдебна претенция от 18.05.2023г. с допълнение от 26.05.2023г. и от 21.06.2023г.; епикриза № 3978/ 2023 г. с ИЗ на МБАЛ „Търговище“ АД , ведно с цялата история на заболяването на С. Х. И.; епикриза № 4139/ 2023г. с ИЗ на МБАЛ „Търговище“ АД и писмо №4146/14.08.2023г., на 30.04.2023г. на пътя между с.Разбойна и с.Стража, общ.Търговище, настъпило ПТП с участието на л.а. “Опел Зафира“, рег.№ Т 40-91 ТН, управляван от С. Б. Х. от с.Търновца, общ.Търговище, чиято гражданска отговорност е застрахована в ответното търговско дружество, както и сина на ищеца С. Х. И.-38г., б.ж. на с.Странско, общ.Д.град, управлявал велосипед“Cargiolo“, в резултат на което последният починал на 08.05.2023г., предвид и заключението на назначената по делото съдебно-медицинска експертиза относно причината за смъртта-получената тежка черепно-мозъчна травма, което телесно увреждане е несъвместимо с жи.та и е в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

Съгласно разпоредбата на чл.179 от ГПК, официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия, т.е. протоколът за ПТП, издаден от органите на МВР, е официален свидетелстващ документ и има обвързваща доказателствена сила относно фактите, осъществени от или в присъствието на длъжностното лице.Когато местопроизшествието е посетено от съставителя-протоколът като официален свидетелстващ документ се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно пряко възприети от съставителя факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположението на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировката на мястото на произшествието и др., като констатациите са оборими и могат да бъдат опровергани с други доказателства.В конкретния случай, констатациите не само не са опровергани, но и се потвърждават от останалите писмени доказателства, както и от заключението на назначената по делото авто-техническа експертиза, съгласно което, на 30.04.2023 год., около 13:06 часа, на път IV, км 2-100, между селата Разбойна и Стража, общ. Търговище, в С.та част от денонощието, при добра видимост, сухо пътно платно велосипедистът С. Х. И. се е движил по същия път в посока от с. Разбойна към с.Стража в дясна пътна лента със скорост 21,2 км/ч., крИ.личейки по пътя.След него в дясна пътна лента се е движил л.а. “Опел Зафира” с рег. № Т 4091 ТН със

скорост 48,53 км/ч., управляван от С. Б. Х., при максимално разрешена скорост в участъка 70 км/ч. Застигайки велосипедиста, водачът на лекия автомобил намалява скоростта си и предприема маневра изпреварване, като навлиза в лентата за насрещно движение, пресичайки единична непрекъсната линия „М1“, непосредствено преди пътя да навлезе в десен завой. Велосипедистът продължавайки крИ.личещото си движение се озовава непосредствено пред лек автомобил „Опел“. Така траекториите на движение на двете ППС се пресичат и настъпва удар-по широчина на пътното платно-около от 0,8 м. до 1,2 м. вляво от дясната граница на платното за движение, считано по посока с. Стража и по дължина на пътното платно-на около от 132,0 м. до 136,0 м. след мерната линия на ОР 2, считано по посока с. Стража. Ударът е челен кос за лек автомобил „Опел“, в зоната на предна дясна ъглова част (в зоната на предна броня дясна част, десен фар, преден десен калник, преден капак дясна част) и заден за велосипедиста, в зоната на задно колело. В следствие на удара велосипедистът е отхвърлен напред и надясно, а лек автомобил „Опел“ се установява напред и наляво (в лентата за насрещно движение) спрямо първоначалната си посока на движение. Ударът е бил предотвратим, ако водачът на лекия автомобил бе осигурил достатъчно отстояние от изпреварвания велосипедист и ако последният се бе движил праволинейно най-вдясно на пътната лента. При тези обстоятелства, следва да се приеме, че макар ударът да е настъпил в опасната зона на автомобила, нейното оневиняващо действие е неприложимо, предвид допуснатите преди това нарушения на правилата за движение от страна на водача на МПС-при конкретната пътна обстановка, въпреки възможността за своевременно възприемане на опасността, намаляване на скоростта, осигуряване на достатъчно отстояние от изпреварваното ППС-чл.42, ал.2, т.1 от ЗДвП, респ. предприемане на аварийно спиране и предупреждаване на другия участник в движението чрез звуков сигнал- чл.5, ал. ал.2, т.1, чл.20, ал.1-2 и чл.25, ал.1 от чл.28, ал.2 от ЗДвП, водачът на лекия автомобил не го е сторил и е настъпил удар с намиращия в неговата лента за движение велосипед, обуславящо гражданската му отговорност с производната на нея отговорност на ответното търговско дружество дружество, за което е съставена застрахователна полица BG/30/ 122002403819 за периода 13.08.2022г.-12.08.2023г. относно л.а. “Опел Зафира“, рег.№ Т 40-91 ТН, за обезвреда на причинени при застрахователното събитие вреди.

В конкретния случай, починалият С. Х. И. е син на ищеца, като съгласно неопроверганите показания на св.С. Н.а-фактическа съпруга на починалия и св.Б.Б., бащата и синът са живеели в едно домакинство, като в семейството са съществували отношения на обич, уважение, разбирателство, взаимност и привързаност. Ищецът тежко е приел неговата кончина и до настоящия момент не е преодолял загубата, от която е претърпял и продължава да търпи негативни емоционални изживявания, съответстващи по интензитет и времетраене обичайно присъщите за такъв вид родствена връзка. Посочените обстоятелства се потвърждават и от заключението на назначената съдебна психологична експертиза, съгласно което състоянието на ищеца се характеризира с емоционално тревожно напрежение, песимизъм, изразена нагласа за критично възприемане на реалността, готовност за контрол и дезадаптивно справяне с негативните емоционални преживявания по типа на изтласкването, със снижена удовлетвореност от жи.та, начало на психосоматични декомпенсации, умора, изчерпване и риск от влошаване на когнитивните процеси. Преобладават негативни емоции, като тревожност, страх, несигурност, като тези афекти са с висок интензитет, затруднили са адаптацията му и са били дезорганизиращ фактор. Налице са последици за психиката на ищеца, които са в пряка връзка с инцидента, тъй като събитието е възникнало внезапно, стресорът е бил силен, провокиращ състояние на остър дистрес, без конкретно определен период на възстановяване и с ресурс за справяне и без медикаментозна терапия.

Така констатираните морални вреди обуславят правотона застрахователно обезщетение и предявеният от ищеца иск по чл.432, ал.1 от КЗ за ангажиране имуществената отговорност на застрахователя на прекия причинител на вредата е доказан по основание.Посочените конкретни обстоятелства, касаещи вида, характера и степента на увреждането, естеството и характера на претърпените болки и страдания, тяхната продължителност и интензитет, включая внезапността и необратимостта на загубата, тежестта на понасянето ѝ, с отчитане възрастта на починалия-38г., степента и вида на родствената близост, икономическата обстановка в страната и в частност жизнения стандарт в териториалния район по местоживеенето на ищеца, обуславят определяне на обезщетение в размер на 180 000 лв. за възмездяване на моралните вреди, съобразно изискванията за справедливост по смисъла на чл.52 от ЗЗД, като следва да се прецени

наличието на възможност за неговото намаляване.

Съгласно заключението на назначената автотехническа експертиза и писмените доказателства, предвид времето на ПТП- през С.та част на деня и при добра видимост, липсата на поставена светлоотразителна жилетка от пострадалия-чл.80, ал.1, т.1 от ЗДвП, както и светлинно оборудване на ППС-чл.79, т.3 от ЗДвП, не е възможно да се приеме за компонент от причинно-следствената верига на инцидента, не е установена и неизправност на велосипеда. Липсва и нарушение по чл.137е от ЗДвП за поставяне на защитна каска, тъй като управляваното ППС не е мотоциклет или мотопед. Посочените доказателства, обаче, установяват нарушение от пострадалия на регламентацията по чл.80, т.2 и чл.15 от ЗДвП, задължаваща го да се движи възможно най-вдясно на пътното платно, както и да не крие личи в нарушение на чл.20, ал.1 и чл.42, ал.3 от ЗДвП, задължаващи го да контролира управляваното ППС и да не пречи на изпреварващите го ППС. С оглед на посочените обстоятелства, налице е съпричиняване от страна на пострадалия, като приносът му в настъпване на вредоносния резултат следва да се определи на 20%, съобразно тежестта на допуснатите от двамата водачи нарушения, предвид и вида на управляваните ППС-предпоставка на намаляване на така определеното обезщетение от 180 000 лв. на 144 000 лв. До този размер претенцията за обезвреда на ищеца следва да бъде уважена, ведно със законната лихва върху главницата от датата на уведомяване на застрахователя от увреденото лице- 18.05.2023г.-чл.429, ал.3 от КЗ, като в останалата част до пълния заявен размер от 200 000 лв. искът следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАДв на процесуалния представител на ищеца в размер на 12 492 лв. с начислен ДДС върху размера на уважената част от иска, а по сметка на окръжния съд-следващата се държавна такса в размер на 5 760лв. и направените по делото разноски за възнаграждения на вещи лица в размер на 576лв., на осн.чл.78, ал.6 от ГПК.На осн.чл.78, ал.3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответното дружество направените по делото разноски в размер на 310.80 върху отхвърлената част от иска.

Въз основа на изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника ЗД“ДаллБогг:ЖИ.т и Здраве“АД-гр.София, ЕИК:200299615 да заплати на ищеца Х. И. Х. от с.Стража, общ.Търговище, ЕГН:***** сумата 144 000 лв. (сто четиридесет и четири хиляди лева), представляваща застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от смъртта на сина му С. Х. И.-38г., б.ж. на с.Странско, общ. Д.град, настъпила на 08.05.2023г. в резултат на ПТП, предизвикано на 30.04.2023г. на пътя между с.Разбойна и с.Стража, общ.Търговище, при управление на л.а. “Опел Зафира“, рег.№ Т 40-91 ТН от водача С. Б. Х. от с.Търновца, общ.Търговище, в нарушение правилата за движение по пътищата по чл.5, ал.2, т.1, чл.20, ал.1-2 и чл.25, ал.1 от чл.28, ал.2 и чл.42, ал.2, т.1 от ЗДвП, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното търговско дружество ЗД“ДаллБогг:ЖИ.т и Здраве“АД-гр.София, ЕИК:200299615, за което е съставена застрахователна полица BG/30/ 122002403819 за периода 13.08.2022г.-12.08.2023г., при условията на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 18.05.2023г. до окончателното изплащане на задължението, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск по чл.432, ал.1 от КЗ в останалата част до пълния му размер от 200 000 лв., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА ЗД“ДаллБогг:ЖИ.т и Здраве“АД-гр.София, ЕИК:200299615 да заплати адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАДв на довереника на ищеца адв.Н. Н. Д. от АК-Шумен, с ид.№ BG ***** по ЗДДС, в размер на 12 492 лв. с начислен ДДС върху размера на уважената част от иска, а по сметка на Окръжен съд-Търговище-следващата се държавна такса в размер на 5 760лв. и направените по делото разноски за възнаграждения на вещи лица в размер на 576лв., **на осн.чл.78, ал.6 от ГПК.**

ОСЪЖДА Х. И. Х. от с.Стража, общ.Търговище, ЕГН:***** да заплати на ЗД“ДаллБогг:ЖИ.т и Здраве“АД-гр.София, ЕИК:200299615 направените по делото разноски в размер на 310.80 върху отхвърлената част от иска, **на осн.чл.78, ал.3 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____